

Krav er og ſølgelig heller ikke kan gjøres gjældende, har det vistnok været en Hovedgrund for Hveres Vedkommende til at gaa til den Motivering, ſom man har, at man tror, at Vedkommende har foretaget ſig adſkillige Ting i den Henſigt at ville gavne og gjøre Noget. Herved har man afholdt ſig fra at kritiſere, hvad der var gavnligt og nyttigt, og det kalder jeg at være nobel, at tage Henſyn til den gode Billie. (Suel ryster paa Hovedet). Det ærede Medlem ryster paa Hovedet, og jeg vil ſige det ærede Medlem, at derſom han ønsker at faae denne Sag ſkabet, ſaa gjør han det let paa den Maade, han ſtiller ſig til den, og derfor tror jeg, at det ærede Medlem ſkulde tage varſomt paa den. Alt det, der kan gjøres gjældende, vil der muligvis ſenere blive Leilighed til; det kan der ikke være Noget iveien for. Alle Forhold tagne i Betragtning, har Udvalget troet, at man kunde henviſe Andragendet til Finantſministeren med Duffet om, at han vil tage et billigt Henſyn til de Beſtræbelſer, der er foretagne; men der er langt fra Tale om de Størrelſer, ſom det ærede Medlem har nævnt, og ſom jeg vel ſkal vogte mig for at komme ind paa. Jeg ſiger, det ærede Medlem kan være rolig for, at han ſaar neppe dette Thing med til de Laſtørrelſer, han har nævnt; det tror jeg ikke. Det er kun en perſonlig Opfattelſe fra min Side. Naar derfor det ærede Medlem ſiger, at han ſelv vil ſtemme for Andragendets Henviſning til Ministeren, men ikke med den Motivering, Udvalget har givet, ja, ſaa har han naturligvis ſelv givet ſin Motivering; men jeg tror, at det Høieſte, man viſt kan opnaa Flertal for, er at tage Sagen paa den Maade, Udvalget har formet den, og ſaaledes fuldstændig holde ſig Fremtiden aaben. Naar Spørgsmaalet da under en ny Form kommer til at ligge for for Thinget, ville de ærede Medlemmer faae fuld Leilighed til at tale om Retſkrav i den Henſeende, hvis der er Noget, og i det Hele taget paa-beraabe ſig de ſtærke Forbringere og Krav, ſom kunne gjøres gjældende. Det ærede Medlem for Høieſted Amtſ 2den Valgtreds gik ud fra, at Baſis for Affindelſen med dem maatte være den Forhøielſe, ſom Oſtersſifferiet ſenere havde indbragt os, men det synes ganſke viſt efter hans Udtalelſer, at, naar det blev taget tilbage, ſaa kunde man lade den dele ſaa tidt og ſaa ofte med temmelig ſtore Tal endogſaa, naar man ellers ſik, hvad man ønskede fra alle Sider. Det er lige meget, om den One ſiger, at han giver det

af Billighed, den Anden paa Baſis af noget Andet, naar blot der kommer et godt Reſultat ud, har det Mindre at ſige; men den Dag, en ſaadan Afſtemning kommer for, er det tilſtrækkelig tidlig at drøfte det. Jeg vil derfor foreſlaa, at man lader Sagen gaa, ſom Udvalget har foreſlaaet det, til Ministeren med fuldt Forbehold af, hvis den kommer frem paany, at tage ſin Stilling ligeoverfor den; men jeg tror, at man ſkal være meget varſom med at gjøre for ſtærke Forbringere i den Henſeende, thi gjør man dem ret ſtærke og betoner dem meget ſtærkt, kommer man let til at ſlaa det i Stykker, ſom man i Virkeligheden ønsker fremmet. Det er den Opfattelſe, at jeg har faaet, og det udtaler jeg kun ſom min perſonlige Mening.

Suel: Den ærede Ordſpører har noget miſforſtaaet mine Ytringer og maa navnlig ganſke have overhørt, at jeg udtalte mig mod Udvalgets Indſtilling af Billighedshenſyn, og naar jeg bad Thinget og den ærede Miniſter om at overveie Sagen nærmere og under diſe Overveielſer at ſe at komme til et Reſultat, med Henſyn til hvorledes den eventuelle Retſſag vilde falde ud, ſkede det udtrykkelig i Statſkaſſens Interelſe. Sagen er kun et Interelſeſpørgsmaal for Statſkaſſen, det er det Standpunkt, ſom vi ſtaa paa her, og det Standpunkt, ſom Miniſteren ſtaa paa. Naar nu det ærede Medlem ſagde om Summer ſom dem, jeg tilfældig har nævnt, eller om de Forhold, ſom det ærede Medlem fra Høieſted (Sagd) tilfældig har nævnt, at der ikke kan være Tale om dem, ſaa er det meget muligt, at der ikke kan være Tale om dem i Finantſudvalget; men man kan jo ikke vide, om der ikke kan være Tale om det i Høieſteret, og om Miniſteren ikke, naar han har overveiet Sagen med ſine ſagkyndige Jurister, mener, at der kan blive Spørgsmaal om ſtore Summer i Høieſteret, og derfor finder det rigtigt at modtage det tilbudte Forlig. Saaledes er Standpunktet, der er ikke Tale om at gavne eller ſkade Oſtersforpagterne, kun om at gavne eller ſkade Statſkaſſen.

N. P. Jensen: Idet jeg takker den ærede Ordſpører for den Maade, hvorpaa han har omtalt mit Forſlags almindelige Side, ſkal jeg i Betragtning af, at Andringſforlaget vel ikke bliver vedtaget her, erklære, at jeg tager det tilbage.